

ger, at der er et paradigmeskift i forhold til rottebekæmpelsen i det her forslag. Paradigmeskiftet består i, at vi ikke kan blive ved med at løse rotteproblemerne ved at pøse disse mængder af gift ud, som vi pøser ud i dag, og som er med til at skabe resistens hos rotter osv.

Vi har et rotteproblem, som ikke er særlig erkendt, og det kan måske blive en god følge af det her forslag, at vi i hvert fald får fokus på det. Når jeg er endt med at have brugt en del tid på det her, er det faktisk, fordi jeg er blevet overbevist om, at vi på mange måder lukker øjnene for det her problem, og at den kamp, der er mellem interesserne på det her punkt, trænger til at komme frem i lyset.

Jeg har kigget på de erfaringer, der er i en række kommuner, som er gået i gang med det her. De erfaringer er positive – det kunne fra nogle af ordførerne lyde, som om de var negative – men de er ganske positive. Det gælder f.eks. omkring Tivoli, hvor der var rotteproblemer, at man har sat rottespærrer op; det gælder diskussionen omkring Kødbyen i København, der er Skive Kommune, og der er Bornholms Amt, som har en enorm masse positive erfaringer med brug af rottespærrer. Det er jo da sådan set de meldinger, man får, når man spørger dem, der sidder med det. Derfor synes jeg bare, man byggede for lidt på erfaringer i de ordførertaler, der bare afviste det her.

Den anden grund er, at vi jo heldigvis er i gang med en kloakreovering. Jeg tror, tempoet godt kunne trænge til at speedes op, og hr. Per Clausen har ret i, at der på den private side mangles en ganske kraftig opspeeding. Det, nogle ordførere så synes, jeg skal svare på, er, hvorfor det så er, når vi er i gang med en kloakreovering, at vi skal bygge tankegangen om også at bruge rottespærrer, ikke over alt, men i udvalgte områder, ind i kloakreovering.

Der er nogle, der har stillet det op som en modsætning: Enten sætter vi rottespærrer op, eller også laver vi kloakreovering. Det er jo latterligt og har ikke en snus med sagen at gøre. Det har jeg også hørt nogle folk ude i landskabet uden for det her hus føre frem som et argument, men det er et ikkeargument – det er et ikkeargument. Sagen er, at det skal bygges ind i den kloakreoveringstakt, som man er i gang med i kommunerne.

Så har vi skrevet i forslaget, at vi synes, at den bekendtgørelse, som vi synes ministeren skulle lave på det her område, skulle indeholde det, at vi begyndte i kommunerne med at se på fødeva-

revirksomheder, på hospitaler osv. Jeg vil gerne være med til i udvalget at få synliggjort, hvilke problemer man har omkring danske hospitaler med rotteplager, hvilke problemer man har omkring fødevarerivirksomheder med rotteplager.

Det her bliver jo beskrevet af nogle ordførere, som om vi har løst det her problem. Det har vi overhovedet ikke. Jeg har set udregninger, jeg kan ikke forelægge dem her, som f.eks. viser, at nok ville det koste noget at lave rottespærrer i de stikledninger, der går ned til Købbyen i København, men man ville også spare enorme beløb. Det er jo sådan, at man jo somme tider må lukke virksomhederne i de områder, fordi der foregår rottebekæmpelse, og så tjenes der jo altså ikke penge, så er butikkerne lukkede – og så er der hele udgiften til vedligeholdelse af gift osv.

Kl. 15.30

Så vi har også på økonomisiden en lang række erfaringer, der viser, at det der skræmmebillede af økonomien, som er fremhævet her i dag, overhovedet ikke har nogen ben at gå på. Det overordnede skræmmebillede er gået ud på, at det her skal vi indføre på en gang i hele Danmark, men det står der ikke noget som helst om i det her forslag. Så jeg forstår faktisk ikke, at ministeren også bruger det.

Jo, jeg forstår det, hvis jeg sådan tænker politisk, for jeg har set, at DANVA har udsendt en pressemeddelelse, og så må det jo passe. Det kan da godt være, men det gør det faktisk ikke. Og jeg synes også, jeg vil sige til dem, der måtte lytte udenfor, at der jo ingen grund er til at skyde på den måde.

Det, jeg håber på i udvalgsarbejdet, er, at vi prøver, om vi systematisk, ligesom hr. Ole Vagn Christensen sagde, kunne gå alle argumenterne igennem – der er i dag kommet flere argumenter imod end for, især fra regeringspartierne side – så vi tager argument for argument og ser, hvad der er i det, hvor vi har brug for flere undersøgelser, hvor vi har viden, og hvor vi har erfaringer.

Det er jo da interessant, at man på Miljøministeriets egen hjemmeside kan læse rapporter, som er udsendt af Miljøministeriet, og som Miljøministeriet også har været med til at lave, der i hvert fald ikke er nær så negative som det, miljøministeren fremhæver her. Det er ikke videnskabelige undersøgelser osv., men det er sådan nogle undersøgelser, der er lavet på Bornholm, og som dog er blevet publiceret. Så vi går syste-